

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 138. Quid denique notandum sit circa purificationem puerarum

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

ram. Et h̄c dicta applicari possunt , v. g. impi-
dimento voti , item dispensationi factæ ve-
cienda per Ordinarium. Denique hic nota-
dum est , quod dispensatio validè detur execu-
tioni , non expectato *placito* aulæ secularis videlicet
Officialium belli, qui aliquando volunt se inge-
rere, rectè enim docet *Lef. in Auctar. v. Bullapu-*
tifia , casu 3. ejusmodi placitum esse impedi-
nens ad valorem Bullæ seu dispensationis ex-
equendæ.

991. Q. 137. *Quid præterea observare debeat Parochus*
circa Matrimonia coram ipso contrahenda. R. §. 1. Trid.
fess. 24. De ref. Matr. c. 1. dicit : *Habeat Parochus*
librum , in quo conjugum & testium nomina , tempora
& locum contracti Matrimonii describat , quem diligenter
apud se custodiat. Et cum inde suo tempore doceri
debeant plurima , quæ maximi momenta
sunt , rectè notat Avers. q. 6. f. 7. §. ult. ad hoc ob-
ligari Parochum sub mortali.

992. §. 2. Parochus etiam contracturis proponere
debet , quæ ibidem statuit Trid. his verbis : Po-
strem S. Synodus conjuges hortatur , ut ante quam con-
trahant , vel saltem triduo ante Matrimonii consumma-
tionem sua peccata diligenter confiteantur & ad SS. In-
charistie Sacramentum piè accedant.

993. Q. 138. *Quid dentique notandum sit circa purifi-
cationem puerarum.* R. Hæc potius spectat ad
materiam Baptismi , sed quia de illa ibi nihil
dixi , addo h̄c pauca.

§. 1. De purificatione puerarum *Synod. Coloni.* anni 1662. p. 2. tit. 3. statuit 1. Ex Cap. un. *De Purif. post partum* , quamvis puerpera possit
statim post partum venire ad ecclesiæ , attamen
etiam in novâ lege licet emanere. 2. Non ante
25. à partu diem , nec alibi , quām in ecclesia b-

nedice
ti mul-
runt ,
non b-
mum e-
hat in-
chus
mulier
Non s-
defund-
partul-
leganti-
post pa-
§. 2.
res , qu-
ficien-
de illis
sed par-
eto : aff-
in pœn-
1710.
nestè p-
elt pœ-
venit n-
ad con-
trimor-
æquali-
nam in-
ad par,
verbis i-
in mate-
§. 3.
cos effi-
niali &
puto e-

nedicendæ sunt puerperæ. 3. In pœnam peccati mulieres , quæ ex illico concubitu pepèrentur , sub pœna suspensionis eo ipso incurrendæ non benedicantur. 4. Sine pompa & ad summum cum tribus fœminis ducantur. 5. Non fiat in dominica vel festo fori. 6. Nullus Parochus , Sacerdos vel Clericus debet convivium mulieri purificatæ instructum frequentare. 7. Non substituatur mulier purificanda in locum defunctorum puerperæ , nec ad cadaver defunctorum in partu legantur preces purificationis , nec etiam legantur in privatis ædibus super periclitantem post partum.

§. 2. Circa prohibitionem illam , ne mulieres 994.
res , quæ ex illico concubitu pepererunt , purifcentur , dubitatum est , an id intelligatur etiam de illis , quæ ex illico concubitu conceperunt , sed pariunt in Matrimonio ante partum contraceto : affirmârunt aliqui , quia manet causa , ut sit in pœnam peccati : Oppositum tenuimus anno 1710. tum quia talis nunc in Matrimonio honestè parit , tum maximè , quia statutum illud est pœnale , & tantum dicit , mulieres , quod convenit non conjugatis , ergo non est extendendum ad conjugatas , cùm Synodus ibi non agat de Matrimonio , sed de Baptismo. Nec obstat , quod æqualis ratio esset tales conjugatas excludendi ; nam in positivis non est argumentandum à pari ad par , imò nec à minori ad majus , sed standum verbis in rigore , quæ potius restringenda sunt in materiis odiosis , qualis est hæc.

§. 3. Sicut i. 2. n. 99. & 112. dixi acatholici 995.
cos esse excludendos à benedictione matrimoniali & à ceremoniis sepulturæ ecclesiasticæ , ita
puto excludendam puerperam acatholicam ab
hac

or:
dij
dix
VII

hac benedictione purificationis, 1. qui cetera illæ sunt ab Ecclesia institutæ pro fideli in Ecclesia, & probabiliter nomine Ecclesiæ am fiunt istæ orationes, uti insinuat Sand. d. 9. n. 13. Ecclesia autem non vult ejusmodi orationes publicas offerre pro acatholico, ab Ecclesia catholica exclusi esse volunt. 2. acatholici, qui cærenomias Ecclesiæ irridentes digni sunt, quibus illæ adhibeantur. 3. Quales acatholici in his locis catholicis presumunt pe possunt esse formales hæretici, adeoque communicati, & quamvis vitandi non sint catholicis, attamen ipsis prohibitum est in divinis communicare cum catholicis, secundum 1. 6. p. 2. n. 34. & dicenda l. 7. n. 270. ergo si dalo illis sunt Parochi, qui ad talia admittunt quasi inducunt illos ad petendam talen ipsius licitam communicationem in divinis cum catholicis. An licitum sit mortuo catholico canonicæ Parochiæ inquilino pulsare campanas catholicæ templi, dicam l. 7. n. 268.

996. §. 4. Cùm hæc ceremonia purificationis sit necessitatis, sed devotionis, Cap. un. D. rif. post part. putârunt Lez. Peyr. Pafq. pueros posse à Regularibus admitti ad purificationem pro quo referunt declarationem S. Congreg. rectè contradicit Pignat. tom. 5. consult. 76. consuetudo saltem id restrinxit ad solos Parochos; & idem dicit alia declaratio S. Congreg. de sicuti benedictio nuptiarum, quamvis sit necessitatis, tamèn secundum dictam 504. sit à solis Parochis, ita & hæc ceremonia.